

Ter herinnering aan

JAN NOORDERMEER

echtgenoot van

ANNA VAN DEN BRANDT

Hij werd geboren te Lisse 12 mei 1914, overleden te Hilvarenbeek 21 maart 1995 en aldaar begraven 25 maart 1995.

Al heel jong wees geworden, kwam hij terecht in het gastvrije Brabant, waar hij, bij oom en tante heel liefdevol werd opgevangen. Ze beschouwden "ons Jantje" als hun eigen kind en zo heeft hij het ook beleefd. In het dorp waar hij opgroeide is hij ook gestorven, nadat hij de laatste tijd steeds hulpbehoevender was geworden. Maar dankzij de nabijheid en geweldige zorg van zijn lieve vrouw en geholpen door kinderen en de thuiszorg, was de laatste moeilijke fase toch draaglijk en is hij in zijn eigen vertrouwde omgeving in vrede kunnen heengaan.

Dankbaar en met respect blijven wij ons Pa en Opa herinneren: een eenvoudig, bescheiden en eerlijk mens, die tevreden was met het alledaagse leven, de mensen en de dingen om hem heen. Zoals alles deed hij zijn werk plichtsgetrouw en heel nauwgezet. Eerst bij de Heidemij, later – goed gezien – onder de boeren en tenslotte – en dat waren zijn mooiste jaren – bij de Gemeente. Zeventien jaar heeft hij van zijn pensioen kunnen genieten. Nog meer dan vroeger kreeg hij nu tijd voor zijn hobbies: het knutselen met vaardige hand, het maken en ontwikkelen van mooie foto's, het bezig zijn in de tuin. Maar vooral veel wandelen;

samen met Moeder maakte hij zolang dat maar kon iedere dag zijn vaste wandeling. Tot het laatst toe, ferm rechtop, arm in arm, schouder aan schouder, trouw aan elkaar en samen trouw aan en trots op de kinderen en heel blij met hun kleinkinderen.

Zij en allen die hem gekend hebben weten dat hij een man was van weinig woorden, stil en bescheiden, maar met een luisterend oor en open oog voor wat er in mensen omging. Integer en recht door zee was hij een man met handen om te helpen en 't hart op de goeie plaats.

Even trouw als hij was aan mensen was hij ook aan God, de Heer van alle leven en sterven. Net als in andere dingen was hij ook in zijn geloven niet iemand van grote woorden. Maar in de stilte van zijn hart brandde een licht van vertrouwen. Vanuit dat gelovig vertrouwen heeft hij gebeden, thuis, maar ook veel en trouw in de Beekse kerk.

Nu hij voorgoed is uitgewandeld hopen en bidden wij, dat de goede God hem rust en vrede schenkt en dat hij, thuis bij Hem, voor altijd gelukkig mag zijn. Wij van onze kant bewaren hem in ons hart, in onze gesprekken en gebeden. We hopen en bidden dat het goede wat Pa ons gaf voort zal leven in ons. Vaarwel, lieve man, pa en opa, en rust in vrede.

Onze oprechte dank voor uw belangstelling en medeleven, na het heengaan van mijn lieve man en onze zorgzame pa en opa.

J. M. Noordermeer-van den Brandt
kinderen en kleinkinderen